

R 5917

தேவராஜ்யத்தில் அங்கமாவதைத் தேடுதல்

SEEKING MEMBERSHIP in GOD'S KINGDOM

திறவுகோல் வசனம் : “முதலாவது தேவனுடைய
இராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்” –
மத்தேயு:33.

நம் ஆண்டவரது பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் ஆரம்பத்தில் யூததேசம் தேவனுடைய இராஜ்யமாக ஆவதற்கு அழைக்கப்பட்டது. தேவன் அருளிய பிரதானமான ஆசீர்வாதம் யூதருக்கே முதலாவதாக இருந்தது. பல நூற்றாண்டுகளாக அவர்கள் தேவனுடைய விசேஷித்த ஜனங்களாக இருந்தனர். அவர்கள் தேவனுக்கு “ஆசாரிய ராஜ்யமும், பரிசுத்த ஜாதியுமாய்”, அவருக்கு சொந்த சம்பத்தாகவும், ஆசாரியக் கூட்டமாகவும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பரிசுத்த ஜனங்களாகவும் இருந்தனர்(யாத்த 19:5,6). எந்தளவு விசுவாசமுடையவர்களாக இருந்தபோதிலும், இஸ்ரவேலர்கள் எல்லாரும் நியாயப்பிரமாணம் கொடுத்த காலத்திலிருந்தே தேவனுடைய இராஜ்யமாக இருந்திருப்பார்கள் என்று நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. இயேசுகிறிஸ்து இப்பூமிக்கு வருவதற்கு முன்பு, ஒருவரும் அந்த ராஜ்யத்தின் வகுப்பாராக ஆகும் வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் அவர்தான் இந்த வகுப்பாருக்கு முன்னோடியாக ஓடினவராக இருந்தார். அவர் வாழ்ந்த நாட்களில் யூதர்களுக்கு இந்த சலுகை அருளப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு முன்னதாக அந்த தேசத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் அதாவது தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருந்தவர்கள், தங்களுடைய உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாயிருந்தவர்கள் ஆண்டவரால் இந்த மனித நிலைமையில் மேன்மையாக ஆசீர்வதிக்கப்படுவர். ஸ்தாபிக்கப்பட்டுவருகிற தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் அவர்கள் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களின்கீழ், எல்லா தேசங்களையும் ஆசீர்வதிக்கப் பயன்படுத்தப்படுவர்.

தேவனுடைய உண்மையுள்ள சிநேகிதனாகிய ஆபிரகாமின் வித்து என்ற காரணத்தினாலேயே மாம்சீக

இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் எல்லா தேசங்களுக்கும் மேலாக தேவனிடத்தில் தயவுபெற்று, தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஆபிரகாமின் விசுவாசம், மற்றும் கீழ்ப்படிதலினால் அவருடைய வித்து ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று தேவன் அவருக்கு வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார். மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அவர்கள் மட்டுமே பரிசுத்தமுள்ளவர்கள் அல்லது மற்ற ஜனங்களைவிட மேலானவர்கள் என்பது இதன் அர்த்தம் அல்ல. (பார்க்க யாத் 32:9-13; உபா9:4-8). மாறாக அவர்களின் பிதாக்களின் நிமித்தமே தம்முடைய ஜனங்களாகத் தெரிந்துகொண்டார்.

நம் கர்த்தரின் முதலாம் வருகையில் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் அங்கத்தினராகும் வாய்ப்பும், முழு இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கான பரிட்சையும் அவர்கள் இந்த தேர்ந்தெடுத்தலின் ஆசீர்வாதத்திற்கு தயார் என்பதை நிரூபித்துக் காண்பிப்பதற்கான காலமும் வந்தது. இந்த ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க இயேசுவால் மட்டுமே முடியும். அவர் பாவ நிவாரணபலியாக தம்மை கையளித்ததே தேவனுடைய ராஜ்யத்தை இந்த பூமியில் ஸ்தாபிப்பதற்கு அடிப்படை கட்டமைப்பாக இருந்தது.

இராஜ்யத்தைப்பற்றிய சரியான மற்றும் தவறான கருத்துக்கள்

நாம் தியானிப்பதற்காக எடுத்துக்கொண்ட ஆதார வசனம் இயேசுவின் மலைப்பிரசங்கத்தில் இராஜ்யத்தின் வகுப்பாரின் அங்கத்தினராவதற்கு ஊக்கமும் ஆர்வமும் மற்றும் ஒரே நோக்கமுடைய மனதும் மிகவும் அவசியம் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தன்னுடைய செய்தியைக் கேட்க தயவுபெற்ற இந்த தேசத்தின் ஜனங்களெல்லாரும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கமாட்டார்கள் என்று நம் போதகர் அறிவுறுத்துகிறார். அநேகர் எதை குடிப்பது? எதை உண்பது எதை உடுத்துவது? என்று இந்த வாழ்க்கைக்குரியவைகளால் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் அருளப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுக்கொள்ள தயாராகவும், தேவனுக்கு ஏற்புடையவராகவும் இருக்கவேண்டுமானால், தேவனுடைய ராஜ்யத்தை தங்கள் முதன்மையான விருப்பமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உலகக் காரியங்களை அல்ல. “முதலாவது தேவனுடைய இராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்” என்று நம் இரட்சகர் கட்டளையிடுகிறார். முதலாவதாக தேவனுடைய இராஜ்யத்தைத் தேடும்பொழுது, இவ்வுலகத்தேவைகளெல்லாம் நமக்குக் கொடுக்கப்படும். “இவைகளெல்லாம் உங்களுக்கும் கூடக் கொடுக்கப்படும்” என்பது அவருடைய வாக்குத்தத்தமாயிருக்கிறது.

அநேக யூதர்கள் தங்கள் போதகரிடத்தில் தீர்க்கமாக இருக்கத் தயாராயில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய வியாபாரத்திட்டங்கள், அரசியல் திட்டங்கள் சமூக நிகழ்ச்சிகள் போன்ற தங்களுடைய சொந்த திட்டங்களையே கைக்கொண்டிருந்தனர். எனவே தாங்கள் தொட்டு அறியமுடியாத மற்றும் புரியாததாய்த் தோன்றுகிற ஒரு இராஜ்யத்தைப் பெறுவதற்காக எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுங்கள் என்று இயேசு கொடுத்த இந்த அழைப்பை

ஏற்று, உடனடியாக சம்மதிக்க அவர்களால் முடியாதிருந்தது. அவர்கள் மத்தியிலிருந்த 12 அப்போஸ்தலர்கள் மாத்திரமே அவர் அளித்த வாய்ப்பை முதலாவதாக ஏற்றுக்கொண்டனர். இயேசுவின் மரணத்தருவாயில் 500க்கும் மேற்பட்டவர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து அவரிடத்தில் சேர்ந்து, அவருடைய சீஷர்களானார்கள். இவர்களில் 120நபர்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் மேல்வீட்டு அறையில் ஒன்றுகூடி பரிசுத்தஆவியின் ஜெனிப்பிக்குதலை பெற்றனர் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப்பிறகு சில ஆயிரம் யூதர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை உருவாக்குவதே தங்களுடைய முதல்பணி என்ற தீர்மானமான முடிவுக்கு வந்தனர். எனினும் அவர்கள் இஸ்ரவேல் தேசத்தில் மிக சிறுபான்மையோராய் இருந்தனர்.

இந்த சுவிசேஷ்யகம் முழுவதிலும் இந்த அழைப்பைக் கேட்டு அதன் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, தேவனுடைய ராஜ்யத்தை உருவாக்குவதே தங்களுடைய வாழ்வில் முதன்மையானதாகக் கருதவேண்டும் என்று உறுதிபூண்டவர்கள் வெகுசிலரே. போப்பமார்க்கமே அந்த ராஜ்யம் அல்லது இந்த உலகராஜ்யங்களாகிய பிரிட்டிஷ்பேரரசு அல்லது ரஷ்ய பேரரசு அல்லது இன்னும் சில உலகப்பேரரசுகளில் ஒன்றுதான் அந்த ராஜ்யம் என்று அநேகரை சிந்திக்கும்படியாக சாத்தான் முயற்சி செய்திருக்கிறான். மற்றவர்களையே அவன் “தேவனுடைய ராஜ்யம் நீதியும் சமாதானமும் பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டாகும் சந்தோஷமுமாயிருக்கிறது” என்ற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளுக்கு தவறான விளக்கத்தைக்கொடுத்து, புரிந்துகொள்ளச்செய்து, தேவராஜ்யத்தை சுதந்தரிப்பவர்கள் அனைவரும் பெயரளவில் வெறும் நீதியான காரியங்கள் செய்து, பரிசுத்தவாழ்க்கை வாழ்ந்து, கர்த்தருடைய ஆவியின் மூலமாக பக்தியுள்ள ஜீவியம் ஜீவித்தால்போதும் என்று சிந்திக்கும்படி முயற்சிசெய்கிறான். இவைகளெல்லாம் பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள், அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின்மூலம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட, தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக்குறித்து கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள்மூலம் எளிதில் காணக்கூடிய வேதாகமப் பாடங்களுக்கு எவ்வளவு தூரமாயிருக்கின்றன. உண்மையாகவே நாம் ஒரு தந்திரமுள்ள, வஞ்சகமான எதிராளியைப் பெற்றிருக்கிறோம்.

கிறிஸ்தவர்கள் எப்படி தேவனுடைய பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியும்?

இந்த தவறான கருத்துக்களின்படி, தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப்பற்றின உண்மையான சிந்தையானது, மங்கலாக தெளிவற்று காணப்படுகிறது. தேவன் ராஜ்யத்தின் வகுப்பாருக்கான அங்கத்தினரை தேர்ந்தெடுத்து வருகிறார் என்பதே அந்த சிந்தை. கர்த்தருடைய நிபந்தனையின்படி, தேவனுக்கு கொடுப்பதற்கென்று நம்மிடமுள்ள குறைவானவைகள் அனைத்தையும் கர்த்தருக்கென்று முழுத்தம் செய்திருப்பதோடு மாத்திரமல்ல, நாம் நம் உடன்படிக்கையின் பொருத்தனையை தொடர்ந்து பயிற்சிசெய்து, மற்ற எல்லாவற்றையும் நஷ்டமும் குப்பையுமாக எண்ணும்போது, கர்த்தர் இயேசு தலையாயிருக்கிற அந்த மகிமையுள்ள கூட்டத்தின்

அங்கத்தினராக ஜெயங்கொள்ளமுடியும் என்பதே அந்த சிந்தை. இந்த சிந்தை இயேசுவின் நாமத்தை பகிரங்கமாக அறிவிக்கிற பெரும்பான்மையானவர்களிடம் இன்னமும் இருளடைந்து மங்கலாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் முழுமையான சரீர அங்கத்தினர்களும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளனர், எதிரியான சாத்தானின் தீவிரமான முயற்சிகளிலிருந்து தடுக்கப்பட்டுள்ளனர். இப்போது அந்த எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட நிறைவடைந்துவிட்டது. உண்மையாகவே சிலர்மட்டுமே இப்போது உள்ளே வருகின்றனர். இந்த இடங்கள் அவிசவாசத்தினால் சிலர் கிரீடங்களை இழந்து, காலிசெய்த இடங்களை புதிதாக உள்ளே பிரவேசித்தவர்கள் நிரப்புகின்றனர். இவர்கள் முன்பாக தற்போது கிரீடம் தயார்நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம். ஏனென்றால் 1881ம் வருடத்தோடு பொதுவான அழைப்பு முடிந்து, ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டுவிட்டனர் என்று நாம் புரிந்துகொண்டுள்ளோம். பார்க்க தொகுதி 3, பாடம் 6 – “அறுவடையின் வேலை”.

தேவனுடைய ராஜ்யத்தைத் தேடுவதில் அவருடைய பிரமாணங்களைக் கைக்கொண்டு நடக்கும்போதுதான் நித்தியஜீவனைப் பெறமுடியும் என்று அன்று இஸ்ரவேலருக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியிலிருந்து தேவன் தன் நிலைப்பாட்டை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை என்பதை புறஜாதியாராகிய நாம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். வேறு எந்த வழியும் இல்லை. அவருடைய பிரமாணத்தை மீறி நடக்கிற எவரையும் தேவன் இராஜ்யத்தில் கனத்துக்குரியவர்களாக உயர்த்துவதில்லை. இங்கு அவருடைய பிரமாணங்களை நாம் எப்படி கைக்கொள்வது? என்ற கேள்வி எழுகிறது. 16 நூற்றாண்டுகள் முழுவதும் கடைப்பிடிக்க முடியாதவற்றை நம்மால் எப்படி கைக்கொள்ளமுடியும்? எந்த மனுஷனும் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே நீதிமானாக்கப்படுவதில்லை என்று அப்போஸ்தலன் மூலமாக கர்த்தர் சொல்லவில்லையா? இவைகளை புரிந்துகொள்ள நாம் தேவனுடைய சில ஆழமான காரியங்களைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அத்தென்னவென்றால், “தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல் கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களை (இந்த உலகத்திலிருந்து சுவிசேஷ யுகத்தின் அழைப்பை யாரெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ) தமக்கு ஒப்புரவாக்கி(2கொரிந்5:19) என்பதாகும்.

உங்கள் சரீரங்கள் கிறிஸ்துவின் அவயவங்கள்

இந்த சுவிசேஷயுகத்தில் அவருடையவர்களாகிற எல்லாருக்காகவும் கிறிஸ்து பிரமாணங்களைக் கைக்கொண்டு தெய்வீக நீதியை நிறைவேற்றினார். யாரெல்லாம் அந்தப் பிரமாணங்களை தங்கள் இருதயத்தில் நிறுத்தி தங்களுடைய கட்டுப்படுத்தமுடியாத விழுந்துபோன மாம்சத்தின் பலவீனத்தால் முழுமையாக கடைப்பிடிக்கமுடியாதநிலையில் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே அவருடைய புண்ணியம் அருளப்படுகிறது.

அதை அப்.பவுல், நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதியானது மாம்சத்துக்குரியவர்களாக நடக்கும்போது அல்ல, ஆவிக்குரியவர்களாக நடக்கும்போதே நமக்குள் பூரணப்படும் என்று கூறுகிறார். எல்லாவற்றிற்கும் முதலாவதாக, அவரது புண்ணியத்தை அவர்களது அழிவுக்குரிய சரீரத்துக்கு கொடுத்து, நம் மீட்பர் அவர்களது சபாவ அபூரணங்களை மூடுகிறார். இரண்டாவதாக, அந்த சரீரம் அர்ப்பணிக்கப்பட்டு நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு, பலியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, அவர்களது மனிதசபாவம் மரித்ததாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே அவர்கள் ஒரு புதிய ஆவிக்குரிய சபாவத்தில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுமுதற்கொண்டு அவர்களுடைய அழிவுக்குரிய சரீரம் புதுசிருஷ்டியின் சரீரமாக எண்ணப்படுகிறது. இனி அது மனிதசரீரமாக நீடித்திருப்பதில்லை. ஏனெனில் இது பலியிடப்பட்டாயிற்று. ஆகவே நிஜமாக இது புதுசிருஷ்டியின் ஊழியக்காரனாகும்படி உணர்வூட்டி உத்வேகப்படுத்தவேண்டும். இது இன்னும் மனித சபாவத்திலேயே இருப்பதால், தற்கால வாழ்க்கை முடிவுக்குவரும்வரை, அணிவதற்கென நீதியின் ஆடை கொடுக்கப்படவேண்டும், இது நமது இரட்சகரால் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

அப்.பவுல், கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள்ளான நம் புதியஉறவின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து நம்முடைய சரீரங்களைக் குறித்து பேசும்போது, “உங்கள் சரீரங்கள் கிறிஸ்துவின் அவயவங்கள் என்று அறியீர்களா?”(1கொரிந்6:15) என்று கூறுகிறார். தேவன் நம்முடைய மாம்சசரீரத்தை இனிமேல் மனித சரீரமாகவே எண்ணமாட்டார். அது கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் ஒரு அங்கமாகவும், ஆவிக்குரிய புதுசிருஷ்டியின் சொத்தாகவும் உள்ளது. இந்த புதுசிருஷ்டி தேவனுடைய பிரமாணங்களை கைக்கொள்ளும். கிறிஸ்துவின் தூய்மையும் நீதியுமான வெண்வஸ்திரத்தால் மூடப்பட்டுள்ளது. இதில் எங்கேயாயினும் தோல்வி ஏற்படுமானால், புதுசிருஷ்டி தோல்வியுற்றதாக எண்ணப்படாமல் அபூரண மாம்சமே தோல்வியடைந்தது. இந்த புதுசிருஷ்டியின் கறையற்ற சரீரமாகவே தேவன் நோக்கிப்பார்க்கிறார். இவ்விதமாகவே நாம் தேவனுடைய பிரமாணங்களுக்கு முன்பாக பூரணராக நிற்கிறோம். இவ்வாறு, நாம் மாம்சத்தின்படி நடவாமல், இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கும்போது, நியாயப்பிரமாணத்தின் தேவநீதி நம்முள் நிறைவேறுகிறது.

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சுயாதீனம் புசிப்பதிலும் குடிப்பதிலும் அல்ல

நம்முடைய இந்தப்பாடம் நாம் தேவனுடைய நீதியை தேடவேண்டுமென வலியுறுத்துகிறது. தேவன் எவர்களை அழைக்கிறாரோ அவர்களுக்கு நீதியை ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார் என்று சுட்டிக்காட்டுவதாகத் தோன்றுகிறது. அந்த நீதி கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறது, தேவனிடத்தில் வருகிற ஒவ்வொருவரும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஏற்காவிடில், தேவனுடைய நீதியை பெற்றிராவிடில், அத்தோடு இணைந்துசெல்லுகின்ற ஒத்தாசையானது, அந்த நீதியோடுகூட சென்றுவிடும், அவனோ தேவனுடைய ராஜ்யத்தை அடையமுடியாது.

புதுசிருஷ்டியானது நம் கர்த்தருக்குள் மிகவும் இசைவாய் பொருந்தியிருக்குமானால், தன்னுடைய

அழிவுக்குரிய மாம்ச சரீரத்தை அன்பின் பிரமாணத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் முழுவதும் ஒப்புக்கொடுக்கத்தேடுவான். அவன் தன் உடன் அங்கத்தினரிடத்திலும் சகோதரரிடத்திலும் நேர்மையுடனும் மற்றும் எல்லாரிடத்திலும் அன்பையும் இரக்கத்தையும் காண்பிக்கவே நாடுவான். பரலோக ராஜ்யத்தில் அங்கத்தினராகும்படிக்கு, தன் முழு ஜீவியத்தையும் ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். இது அவனை தேவனுடைய நீதியினிமித்தமாக ஊழியம்செய்யும்படிக்கு வழிநடத்தும். எங்கெல்லாம் தேவனுடைய திட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ, புத்தியறிவின் ஒவ்வொரு வழியிலும் அவற்றை பாதுகாக்க அவன் அழைக்கப்படுவான், அவன் நீதிக்காகவும் சத்தியத்துக்காகவும் நிற்பான். யாரெல்லாம் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை உண்மையாகத் தேடுகிறார்களோ அவர்கள் இந்த மனப்பாங்கையே பெற்றிருப்பர்.

தேவனுடைய ராஜ்யம் புசிப்பும் குடிப்பும் அல்ல, அது நீதியும் சமாதானமும் பரிசுத்தஆவியினால் உண்டாகும் சந்தோஷமுமாயிருக்கும் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறும்போது, இங்கு இவ்வசனப்பகுதியை அவர் என்ன அர்த்தத்தில் கூறுகிறார் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தின் வகுப்பாருக்கான சிலாக்கியங்கள், நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் விலக்கப்பட்டவைகளை புசிப்பது குடிப்பது அல்லது புறஜாதிகளது மூடநம்பிக்கைகளின் அடிமைத்தனத்தில் கட்டுண்டுகிடப்பவைகளிலிருந்து சுயாதீனம் பெற்றிருப்பதை மட்டும் குறிப்பிடாமல், நம்முடைய சுயாதீனம் இவைகளைக்காட்டிலும் மிகவும் மேன்மையானது. அந்த யூதர்கள் இயேசுவின் பின்னடியார்களாக மாறும்போது, நியாயப்பிரமாணத்தின் நிபந்தனைகளில் உள்ள போஜனம் போன்ற மற்ற கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து தற்போது விடுவிக்கப்படுகின்றனர் என்று அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும் அவர்கள் இப்போது பன்றிஇறைச்சியையோ மற்ற சிலவற்றையோ உண்ணுவதற்கு உள்ள நிபந்தனைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் ஆகியவைகள் பிற்பாடு ஒழுங்குபடுத்தப்படும். அவர்கள் முன்பு யூதர்களாய் இருந்தபோது சுயாதீனத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை, கிறிஸ்துவுக்குள் வந்தபிறகே சுயாதீனம் பெற்றனர்.

ஆனால் அப்பவுல் குறிப்பிடும் இந்த பிரதானமான சுயாதீனம் உண்பதற்கேதுவான சிப்பி, பன்றியிறைச்சி மற்றும் நியாயப்பிரமாணத்தால் விலக்கப்பட்டவற்றை உண்பதில் அல்ல, இந்த அனுமதி அதிக ஆசீர்வாதத்தை தரப்போவதில்லை. தேவனுடைய புத்திரர்கள் அனைவருக்கும் ஆசீர்வாதமும் ஆறுதலுமாயிருக்கிறது என்னவெனில், உண்மையான நீதியும் பரிசுத்தமுமே கிறிஸ்துவுக்குள்ளான அவர்களுடைய சுயாதீனத்தில் பிரதானமான கோட்பாடாயிருக்கிறது. அதுபோலவே, நீதி சமாதானம் மற்றும் சந்தோஷம் ஆகிய இவைகள் அந்த இராஜ்யத்தை உருவாக்கும் என்பது அப்போஸ்தலர் கூற்று அல்ல. மாறாக, இவைகள் ராஜ்யத்து வகுப்பாரின் அங்கத்தினர்க்குரிய ஆசீர்வாதமான முடிவுகள் ஆகும்.

ராஜ்யத்தின் வாரிசுகளாக உரிமை பெற்றவர்களது ஆசீர்வாதங்களே அவைகளாகும். இவர்கள் பூரணவயதை எட்டாவிடினும், இரண்டாம் திரைக்கப்பால் செய்யவிருக்கும் ராஜ்யத்தின் ஊழியத்துக்காக தற்போது கற்பிக்கப்பட்டு, ஆயத்தமாகிவருகிறார்கள். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் தற்போது, தேவனுடைய நீதியாகிய உண்மை நீதியில் சந்தோஷப்பட்டு, மற்ற எல்லாவற்றைக்காட்டிலும் அதையே நாடித்தேடவேண்டும். ஆமென்.